

Hz. Ahmed'in (as) gaipten verdiği haberler daha pek çoktur. Onlardan her birisi hayret verici bir şekilde ileri sürülmüş ve olağanüstü bir şekilde gerçekleşmiştir. Fakat biz bir örnek daha verdikten sonra, doğruluğunun başka bir delilini incelemeye geçeceğiz.

Hz. Ahmed (as) "Ayyam-üs Sulh" adlı eserinde, 6 Şubat 1898 günü gördüğü bir rüyasından bahseder. Gördüğü rüya şöyledir:

"Rüyamda, Allah'ın meleklerinin Pencap'ta değişik yerlerde siyah renkli fidanlar diktiklerini gördüm. O fidanlar pek çirkin, siyah renkli, korkunç ve kısa boyludurlar. Dikenlerden bazı kimselere (meleklerle) o fidanların ne olduklarını sordum. Onlar da: "Bu taun (veba hastalığı) fidanlarıdır. Pek yakında ülkede yayılmak üzeredir" diye cevap verdiler... Gördüğüm manzara çok korkunç idi." [25]

Hz. Ahmed (as) rüyasını bir broşür vasıtasıyla yayınlamak için insanları günahlardan sakınmalarını ve Yüce Allah'a geri dönmelerini kendilerine tavsiye etti. Daha önce 1894' yayımlanan Arapça bir kasidesinde:

"İnsanları helak eden fasıklık (sapıklık) bir sel olarak çoğalınca, keşki (o insanları) helak eden bir veba belirlensin diye temenni ettim. Çünkü akıllı insanların nezdinde insanların helak edilişi, onları hüsrana uğratan sapıklıktan şüphesiz daha sevimli ve daha üstündür." [26] demiştir.

İşte Hz. Ahmed'in (as) önceden bildirdiğine göre taun, yani veba salgını Pencap insanlarına musallat oldu. Bunun üzerine Hz. Ahmed (as) bir broşür yayınlamak için insanları uyardı ve tövbe ederek Allah'tan korkmaları konusunda kendilerine nasihat bulundu. [27]

Daha sonra 1902 senesinde o, yine "Dafi-ul Bela" adlı bir eser yazarak insanların kendisini kabul ederek amellerini ıslah etmelerini kendilerine nasihat etti. [28]

Bu arada İngiliz hükümeti halkı aşı yapmak üzere bir program başlattı. Bunun üzerine Hz. Ahmed (as) hükümete şükranlarını ilettiler. Bununla birlikte hem kendisinin hem de yandaşlarının

aşı olamayacaklarını ve bunun Yüce Allah'ın (cc) bir mucizesi olduğunu bildirdi. O, Keşti-i Nuh (Nuh'un Gemisi) adlı eserinde:

"Eğer gökyüzünden bizim için bir mani olmasaydı, tebaa arasından ilk biz aşı olurduk... O, bana muhatap olarak beni ve evimin dört duvarı arasında bulunan her şahsı koruyacağını bana bildirmiştir. Herkim tam olarak itaat ederse ve tam olarak Allah'a boyun eğer ve gerçek takva ile bana bağlanırsa, onların hepsi taundan korunacaklar. İşte bu son günlerde bu Allah'ın bir mucizesi olacaktır ki O, kavimler arasında fark (ayırım) yaparak (herkese) göstereyim" diye yazdı.[29]

Hz. Ahmed (as) asla aşı olmayacağını, aksine aşı olmadan taundan korunacağını, hem kendisinin, hem de Cemaatinin bu salgından uzak tutulacaklarını hükümete bildirmek gayesiyle "Keşti-i Nuh" adlı eseri kaleme aldı. Bu eserde evinin dört duvarından ne murat edildiğini de açıkladı. Hz. Ahmed'e bu konuda gelen vahiy şöyleydi:

"Herkim senin evinin dört duvarı arasında bulunuyorsa onu Ben koruyacağım." [30]

Hz. Ahmed (as) bu vahiyde sözü edilen evden, yalnız tuğla ve kerpiçten yapılmış maddi evinin kastedilmediğini, aksine kendisine tam olarak itaat edenlerin de manevi evinin içerisinde sayılacaklarını açıkladı. Böylece Hz. Ahmed (as) manevi evi olan talimatlarını da kaleme alarak yandaşlarının o talimatlara bağlı kaldıkları takdirde, Allah'ın izniyle taundan korunacaklarını izah etti. (Bkz. Keşti-i Nuh)

Gerçekten de Hz. Ahmed'in (as) Kadiyan'daki evinde bulunan seksene yakın şahıs taundan kurtuldular. Bu kadarla kalmayıp Hz. Ahmed'in (as) evinde, insanlar bir yana tauna sebep olan fareler bile tauna yakalanmadı.

Hz. Ahmed'in evinin taundan nasıl korunduğuna dair Müfti Muhammed Sadık Bey'in anlattığı bir hadise şöyledir:

"Mayıs 1904'de Mevlevi Muhammed Ali Bey ateşe yakalandı. Yavaş yavaş ateş çok yükseldi. Öyle ki Mevlevi Bey tauna yakalandığını zannetti. Beni yanına çağırarak vasiyet etmek istedi. O

günlerde bu zat, Hz. Ahmed'in evinin yeni inşa edilmiş bir odasında ikamet ediyordu. Ben onun bedenine dokundum ve gerçekten ateşinin çok yüksek olduğunu hissettim. Bu arada Hz. Ahmed (as) teşrif buyurdu ve Mevlevi Muhammed Ali Bey'in nabzına dokunarak: "Neden kaygılanıyorsunuz? Sizin asla ateşiniz yoktur. Eğer siz tauna yakalanırsanız ben ve benim cemaatim yalancıyız demek olacaktır" buyurdu. Hz. Ahmed (as) bu hadiseden önce taunun evine giremeyeceğini ilan etmişti. Hz. Ahmed'in böyle söylemesi üzerine elimi uzatarak tekrar Mevlevi Bey'e dokundum. Gerçekten ateşinden bir iz bile kalmamıştı. (bkz. Zikr-i Habib; Hz. Müfti Muhammed Sadık; Book-Depot; Kadiyan; S.123-124; Keza bkz: Hakikat-ül Vahiy; Ruhani Hazain; C.22; S.265)

Hz. Ahmed'e (as) Kadiyan'ın da genellikle taundan (veba) korunacağına dair vahiy indirilmiştir. Bilindiği gibi, Kadiyan'da ikamet edenlerin hepsi Hz. Ahmed'in yandaşları olmayıp içinde Hıristiyan, Hindu, Ariya ve Hz. Ahmed'in taraftarı olmayan Müslümanlar yaşamaktaydı. Yine de Yüce Allah (cc) Kadiyan'ın genel olarak taundan korunacağını önceden haber verdi. Bu konuda kendisine

"İnsanlar kendi durumlarını değiştirmedikçe Allah ((cc)) da şüphesiz onların durumunu değiştirmez. O, şüphesiz bu kariyeyi (taundan) koruyacaktır." [31] kelimeleri ilham edildi.

Keza bu konuda Hz. Ahmed'e (as):

"Eğer benim katımda senin ve Cemaatinin ikramı (hürmeti) olmasaydı, bu yer bile mutlaka helak edilirdi." [32] kelimeleri ilham edildi.

Hz. Ahmed (as) bu konuda şöyle demiştir:

"Kadiyan'da, köyü viraneye çevirecek ve yiyip bitirecek olan ve taun-i carif (süpürgeci taun) olarak nitelendirilebilen taun asla baş göstermeyecektir. Ancak (ahalisi) zalim ve müfsid fesatçı) olan diğer şehir ve köylerde korkunç durumlar söz konusu olacaktır. Bütün dünyada korunacağı vaat edilen bir tek yer Kadiyan'dır. Felhamdü lillahi ala zalike." [33]

Hz. Ahmed'in (as) gaipten verdiği bu haber, hiçbir itiraza mahal bırakmayacak şekilde

gerçekleştiği gibi aynı zamanda Allah'ın (cc), Hz. Ahmed'e olan yardımını ve sevgisini de izhar etmektedir.

---

[1] Kuran-ı Kerim ve Açıklamalı Meali; Türkiye Diyanet Vakfı; Yayın No:86; Ankara 1993; S.572

[2] A.G.E; Sönmez Neşriyat; İstanbul 1984; S.574

[3] Kuran-ı Kerim ve Açıklamalı Meali; Türkiye Diyanet Vakfı; Yayın No:86; Ankara 1993

[4] Tefsir-i Kebir; C.2; S.470; "Ya ehlel kitabi" Ayeti 3:71

[5] İlam-ün Nübüvvet; S.21

[6] Mecmua-i İstiharat; C.1; S.100-102; İstihar; 20 Şubat 1886; Riyaz Gazetesi, Zamime, Amritsar; 1 Mart 1886

[7] Mecmua-i İstiharat; C.1; S.113

[8] Ruhani Hazain; C.2; S.463; Haşiye

[9] A.G.B. 1 Aralık 1888, Mecmua-i İstiharat; C.1; S.163-164; Ruhani Hazain; C.2; S.447-448

[10] Ruhani Hazain; C.2; Haşiyeye; S.453

[11] Tefsir-i Kebir; C.6; S.483; İkinci Baskı; U.B.Limited; Surrey; England 1986

[12] Ahmediyet Ka Peygam; S.11

[13] El-Fazl Gazetesi; 23 Nisan 1944

[14] El-Fazl Gazetesi; 19 Şubat 1959

[15] Tezkire; S.534; El-İnzar; El-Hakem Gaz; C.9; Sayı 12; 10 Nisan 1905; S.2

[16] Tezkire; S.537; El-İştihar; 21 Nisan 1905; El-Hakem Gaz; C.9; Sayı 14; 24 Nisan 1905; S.5

[17] Tezkire; S.550; El-Hakem; C.9; No:18; 24 Mayıs 1905; S.1

[18] Bedir Gazetesi; C.2; Sayı 11; 16 Mart 1906; S.2

[19] El-Hakem Gazetesi; C.10; Sayı;11; 31 Mart 1906

[20] Bedir Gaz; C.2; Sayı 14; 5 Nisan 1906

[21] Bedir Gaz; C.2; Sayı 20; 17 Mayıs 1906; Tezkire; S.615

[22] Berahini Ahmediye; C.5; Ruhani Hazain; C.21; S.151-152

[23] Berahini Ahmediye; C.5; Dipnot; Ruhani Hazain; C.21; S.151

[24] Zamime Berahini Ahmediye; C.5; S.97-98; Ruhani Hazain; C.21; S.258-259

[25] Ayam-üs Sulh; S.121; Ruhani Hazain; C.14; S.361

[26] Hamame-tül Büşra S.97; Ruhani Hazain; C.7; S.326

[27] Bakınız: Mecmua-i İştiharat; C.3; S.401-403

[28] Dafi-ul Bela; S.12-14; Ruhani Hazain; C.18; S.232-233

[29] Keşti-i Nuh; Ruhani Hazain; C.19; S.2

[30] Keşti-i Nuh; Ruhani Hazain; C.19; S.10

[31] Dafi-ul Bela; Ruhani Hazain; C.18; S.225

[32] A.G.E; S.225 Haşiye

[33] A.G.E; S.225 Haşıye